

Jordi Foz

Un tribunal de paper

La creació de les Nacions Unides després de la Segona Guerra Mundial ha suposat un clar avenç en la solució pacífica dels conflictes internacionals. Això no vol dir que sempre es puguin aconseguir els objectius perseguits.

Un exemple seria la recent creació d'un tribunal internacional per processar els responsables de serioses violacions del dret humanitari internacional als Balcans (TIP). En aquesta ocasió el tribunal ha estat creat per acord de tota la comunitat internacional i la seva concepció ha estat impecable. Tindrà la seva seu a La Haia i estarà integrat per onze jutges elegits per l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre una llista preparada pel Consell de Seguretat en base a propostes dels Estats membres. A més tindrà en compte els principals sistemes jurídics internacionals i aplicarà el dret humanitari, especialment les convencions de Ginebra i els protocols que les complementen. Una altra millora molt significativa ha estat la exclusió de la pena de mort com una de les sancions imposables.

Per tant, aparentment, aquesta vegada les Nacions Unides l'haurien encertada sinó fós pel fet que el TIP no podrà jutjar els inculpats en situació de rebel·dia. Així doncs, aquests hauran d'estar en presència del Tribunal per a ser condemnats, i malauradament és poc possible que els assassins com Radovan Karadzic s'hi presentin pel seu propi peu. La resolució preveu la possible negativa i disposa que el TIP demani al Consell de Seguretat que prengui les mesures necessàries perquè aquests es lliurin.

Però quines mesures coercitives estarien disposats a aprobar els membres del Consell de Seguretat per forçar l'Estat serbi? Quina seria la reacció d'aquest? Són preguntes de fàcil resposta i que ens porten a la trista conclusió que avui ens trobem davant la creació d'un Tribunal de paper, incapaç de dur a terme la seva funció, jutjar els responsables dels crims de guerra comesos als Balcans.

Jaume Sastre

Banyes reials

Com cada estiu, la família reial espanyola ha vingut a passar les vacances a les colònies d'ultramar. Això un temps m'emprenyava molt. Ara però som de l'opinió que tenir a prop els borbons espanyols durant l'estiu ens ha permès tenir accés a un tipus d'informació confidencial sobre les seves interioritats llefiscoses. Es sabut que la informació és poder, per tant, sigui benvinguda tota casta d'informació i més encara si és tant selecta i picant com aquesta.

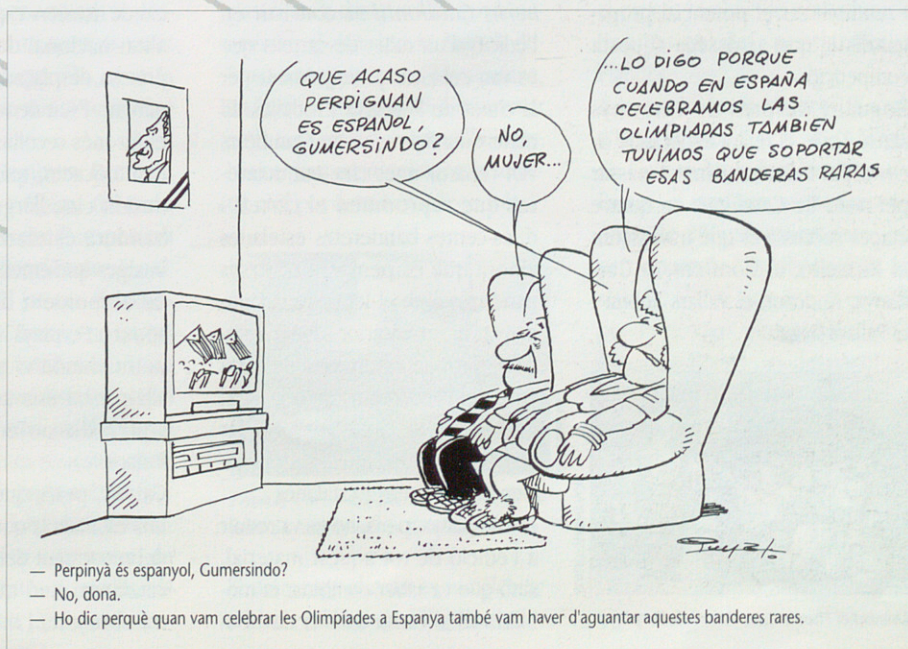
L'estiu de 1992 serà recordat perquè la premsa mundial va esbombar la història de banyes del Rei d'Espanya amb la seva amant mallorquina Marta Gayà, una història de pebre coent que *S'Arenal de Mallorca* ja havia anticipat el novembre de 1991. L'escàndol va assolir proporcions mundials, però, quan dia 11 d'agost la revista francesa *Point de Vue* i dia 14 d'agost la italiana *Oggi* van destapar la vida oculta, disbauxada, llibertina i desenfrenada que el Rei d'Espanya amaga sota una imatge de respectable pare de família.

Enguany els efectes de l'estiu passat s'han notat com una molesta resaca i tots els mallorquins hem pogut assistir, entre burletes i divertits, a una desesperada operació de rentat d'imatge en la qual els Borbons han fet coses mai no vistes d'ençà que vénen a fer el gambirot per Mallorca: banys de populisme com donar la sortida a la marxa "Des Güell a Lluc a peu", visites oficials a Maó, a Ciutadella, i a l'Ajuntament de Palma, recepcions, inauguracions i més inauguracions com El Gran Hotel de Fundació La Caixa, etc. etc.

Els catalans estem tots d'enhorabona perquè és una bona notícia que els Borbons espanyols comencin a tenir la mateixa fama que tenen els nous Reis de Bèlgica, Albert i Paola, una parella cràpula que practica la doble moral i desprestigia la monarquia belga als ulls dels valons i dels flamencs a causa de la llarga història de banyes que arriba fins i tot a l'arravatada cançó d'amor que el cantant Adamo va dedicar a l'actual reina de Bèlgica: *Dolce Paola*.

Manel Puyal

- Perpinyà és espanyol, Gumersindo?
- No, dona.
- Ho dic perquè quan vam celebrar les Olimpíades a Espanya també vam haver d'aguantar aquestes banderes rares.